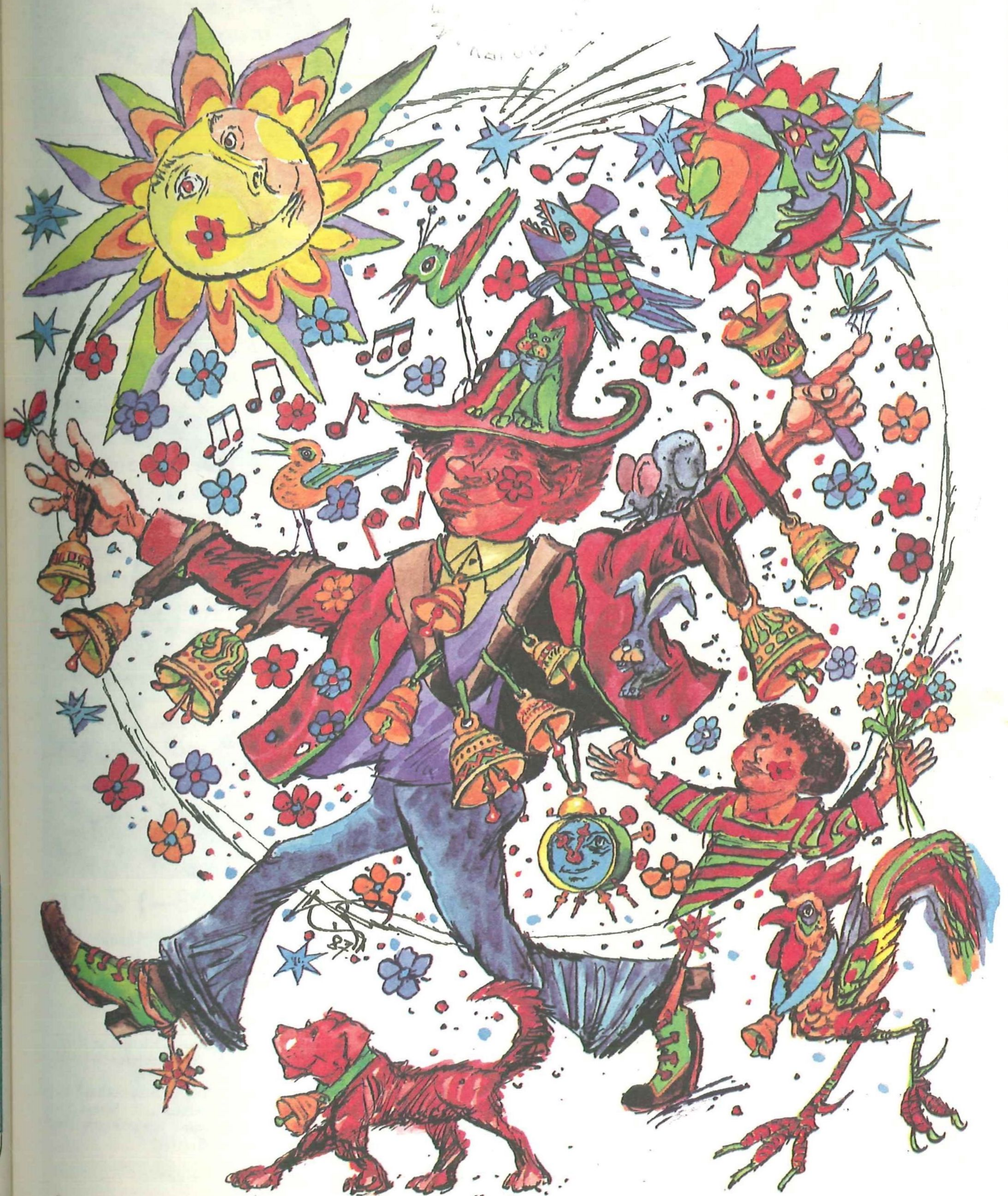
kisdobos

1988. FEBRUÁR

KISDOBOS KÉPTÁR

Victor Vasarely (1908—) Zebra

Janus Pannonius Múzeum, Pécs

Kisdobos

A Magyar Úttörők Szövetsége lapja a 6—10 éveseknek. XXXVII. évf., 3. sz. Főszerkesztő: **Jani Gabriella.** Kiadja: az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: **dr. Király G. István.** Kiadóhivatal: Budapest VI., Révay u. 16. 1374, telefon: 116-660. Készült a Kossuth Nyomdában 87.0770. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató. Index: 25442, HU ISSN 0450-3287.
Levélcím: Kisdobos szerkesztősége, Budapest, Postafiók 100. 1502, telefon: 660-162. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlapelőfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR), Budapest XIII., Lehel út 10/A 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215-96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Megjelenik évenként tíz alkalommal. Előfizetési díj egy évre 60 Ft. Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.
A címlap **Magyar Ferenc** felvétele.
A szerkesztőbizottság tagjai: T. Aszódi Éva, dr. Havas Péter, Jani Gabriella, Orgoványi Anikó, Trencsényi László.
A szerkesztőség munkatársai: Ferenczy Ágnes, Gaál Ödönné, Kóka Rozália, Zentai Mari.

Eva Rechlin

Egy perc alatt

Egy perc alatt, mely elszalad,
mi történik az ég alatt?
Délen, a nagy piramison túl,
egy teve most sétára indul,
a sarkvidéken hull a hó,
ragyog a Titicaca-tó,
vizéből egy pisztráng kicsobban,
az egyiptomi lágy homokban
szökell egy gazellacsapat,
amott csukamájolajat
nyel egy fiú, Nyugaton, messze,
az óceánon, ködbe veszve,
a viharral hajó dacol,
Kínában kukac araszol,
e percben épp két centiméter,
Prágában egy kislány ebédel,
Amerikában valaki
csészéjét épp most hajtja ki,
messze, az északi sötétben,
egy eszkimó köhécsel éppen,
Ausztráliában — huhu! —
nagyot ugrik egy kenguru,
francia földön fúj a szél,
dombon egy kis fa nődögél,
a mongolok földjén pedig
egy kiscica kását eszik.
És itt nálunk? Ki van? Mi van?
Itt meg te lótsz-futsz, kisfiam.
Ha leülnél a székre, rögtön
nagyobb lenne a csend a földön.

Rab Zsuzsa fordítása

Kiss Ilona rajza

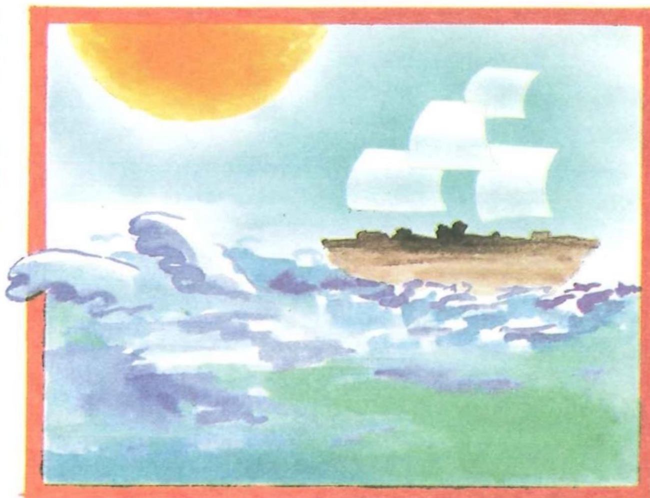
Ingrid Sjöstrand

Van hozzá közöd?

Van hozzá közöd?
mit csinálok?
És hogy mit gondolok?
Van közöm hozzá,
mit csinálsz?
És hogy mit gondolsz?
Van közünk egymáshoz?
Hozzám, hozzád, mindenkihez,
aki véletlenül épp itt él,
épp most,
és akin múlik,
hogy mi lesz a világból?
Van közünk egymáshoz,
talán,
igen.

Tótfalusi István fordítása

Az óperenciás tengeren is túl...

Csíkos szélű légiposta boríték kandikált ki időnként a szerkesztőségünkhöz érkezett levélhegy oldalán. Feladója, Branstetter Beáta Algériából küldte hónapról hónapra a Kisdobos rejtvénymegfejtéseit.

Telt-múlt az idő, én mindig válaszoltam a levelekre, így összebarátkoztunk. Írásaiból sok mindent megtudtam arról az országról, ahol mérnök édesapjával, édesanyjával és kistestvérével élt három évig.

A furcsa, ék alakú ország Észak-Afrikában található. Az egykori francia gyarmat határain — akárcsak a szomszédos országokén — ugyancsak meglátszik, hogy nagyhatalmak osztoztak: vonalzóval, körzővel a térkép fölé hajolva. Fővárosa Algír, közvetlenül a Földközi-tenger partjánál fekszik. Itt lakott Bea. Ha kitárta szobája ablakát, látta a tenger kékjét, érezte tiszta illatát és hallotta a hullámverés duruzsolását. Jó neki — gondoljátok most mindnyájan. Valóban, nagy élmény az első találkozás ezzel a csodálatos és szokatlan világgal.

Most egyik leveléből idézek:

„Kilenc éves vagyok, harmadik osztályba járok. Francia iskolában tanulok. Már sokat tudok franciául, de még bőven van tanulnivalóm. Különböző nemzetiségű gyerekek az osztálytársaim. Bolgár, jugoszláv, görög, szegenáli, francia és algériai pajtásom is van. Minden évben új a tanító és újak az osztálytársaim is. Hétfőn és pénteken szünetel a tanítás. Algírban láttam először a tengert. Ez felejthetetlen. Jártam csupa homok vidéken, de az igazi, nagy sivatagba nem jutottam el. Nagyon érdekes még a Majmok völgye, ahol az állatok szabadon mászkálnak, és kézből lehet etetni őket. Algériában római kori romok is vannak, ezeket szintén megnéztem. Az a nagy újság nálunk, hogy készülődünk végleg hazafelé. Egy nagy, hétemeletes hajóval kelünk majd át a tengeren. Biztos érdekes lesz. . .”

Azóta Bea hazajött. Elhívtam szerkesztőségünkbe. Beszélgettünk. Fényképeket hozott és megmutatta azt a francia nyelvű könyvet is, amit ők írtak az iskolában a méhek életéről. Mesélt arról, milyen nehezen élnek ott az emberek. Családonként nyolc-tíz gyermeket nevelnek és nagyon szegények. Nincs mindig elegendő élelem, szennyezett az ivóvíz. Nyáron 40-45 fokos a meleg, a tél viszont enyhe, 10-15 fokos, de esős és szeles. Elmondta, hogy egyedül soha nem mehetett ki az utcára, mindig kísérni kellett. A szokatlan világ tehát a sok szép mellett másfajta élményekkel is szolgált. Barátom tapasztaltabb, úgy is mondhatnánk, világlátott emberke lett.

Bea most negyedikes. Készül az avatásra, és képeslapokat gyűjt. Elárulom, mi szeretne lenni felnőtt korában: francia tanár.

Zentai Mari

Lengyelországi iskolások

A látogatók mindig azt mondják, ha erre járnak:

— Olyan ez az iskola, mint egy szanatórium.

Nekünk is feltűntek a gondosan ápolt virágágyások, amelyek színes karéjban vették körül az egyemeletes kő épületet. Idejárnak busszal, kerékpárral, gyalog a Dziekanowe Lesny nevű lengyel faluban és környékén lakó gyerekek. Itteni tapasztalataimról adok számot a Kisdobos olvasóinak.

Az iskola közelében híres természetvédelmi terület, nagy erdő található. Gyakran kérik az iskolások segítségét a környezetvédelmi munkában. Cserébe legutóbb értékes faanyagot, léceket kaptak. Az iskolai bábszínház felszerelését újították meg belőle. Arról is nevezetes az iskola, hogy évről évre ők rendezik meg a környékbeli iskolák olimpiáját. Ezekben a napokban valóságos ünnep van. A hangszóróból zene szól, a közeli emlékmű örökmécsesétől hozza a staféta az olimpiai lángot. (Az emlékmű a fél évszázada kitört háború, a fasizmus áldozatainak nyughelye. Az 1936-os olimpia lengyel bajnokát is itt végezték ki a nácik.) Az igazgató néni arra a serlegre büszke, melyre már kétszer is rávésték az iskola nevét, mint győztesét. A harmadik győzelem után a serleg örökös birtokosai lesznek.

Lengyelországban sok gyerek születik. Bár a hatvanas években az ország 1000. születésnapjára ezer új iskola épült fel, mára ez nem elég. A legtöbb iskolában kétműszakos a tanítás, van ahol három is. Ezért vetődött fel az iskola tanáraiban: nem lehetne-e a szabad szombatok rovására időt nyerni, hiszen az az állapot, hogy még este 6 után is tanítás folyik, igen nehezen elviselhető.

A tantestület szavazott. Kimondta az igent a hatodik napra. A következő értekezleten beleegyeztek az iskolások szülei is.

— És a gyerekek? — kérdeztem az igazgató nénit!

— Megegyeztünk — mondja nevetve. — Ígértem nekik még két klubdélutánt!

Hát így élnek a lengyel iskolások.

Trencsényi László

A borsó

Egyszer volt egy szegény ember, volt neki egy fia. A fiú elindult szerencsét próbálni. Az apja úgy engedte útjára:

— Édes fiam! Bármit találsz az úton, ami egy tetűnél többet ér, és nem csíp, azt vedd fel, tedd el, hátha jó lesz valamire!

A fiú ment, mendegélt. Addig ment, míg egy helyen borsót vetettek. A borsó kiszóródott, a fiú meg mind összeszedte, megrakta vele a zsebeit. Ment tovább.

Egyszer odaérkezett egy királyi palotához. Bement az ajtón, köszönt a királynak. Nagyot nézett a király, mit keres itt egy ilyen szegény legény? Köszönt azért, s megkérdezte:

— Hát te mi járatban vagy erre?

— Én csak sétálgatok. Házam is van, váram is van, úgy tudja meg felséged!

Nagyot nézett a király:

— No, ha neked házad is van, várad is van, akkor légy a vendégem! Vedd el a lányomat feleségül! Most pedig pihenj le!

A legény beleegyezett a dologba. A király megparancsolta a szolgáknak, hogy jó kemény ágyat vessenek a legénynek. Figyeljék meg, hogy alszik a kemény ágyban. Ha jól alszik, akkor valami szegény tekergő, ha nem tud aludni, akkor biztosan valami álruhás királyfi. A szegény legény fáradt volt, alig várta, hogy lefeküdjék. Leráncigálta a nadrágját, s hát a zsebéből a borsószemek mind a földre potyogtak. A legény elkezdte szedegetni a sok borsót. Reggel lett, mire mind összeszedte. A szolgák a kulcslyukon lesték hajnalig, aztán jelentették a királynak:

— Felséges urunk! Annak a szegény ifjúnak olyan kínjai voltak a kemény ágytól, hogy a földön csúszkált egész éjjel fájdalmában.

— Hőj, de jó! Akkor ez a legény biztosan valami királyfi! Most vessetek neki egy finom selyemágyat!

Lefeküdt a fiú, azonnal elaludt. A szolgák reggel jelentették:

— Felséges urunk! Úgy aludt az a fiú, hogy meg sem mozdult.

A király most már egyet se gondolkodott. Férjhez adta hozzá a lányát. Egy idő múlva a fiatalasszony kezdte sürgetni, hogy mutassa meg a várát. Mit tegyen a legény, mit tegyen? Kérte, hogy vigyenek a szobájába egy láda lekvárt. Bezárkózott egy éjjel s egy nap. Kiborította a lekvárt az asztalra, s csinált belőle egy várat.

— No, gyere be, kedves feleségem! Itt van a váram.

A királylány nagyot nézett, hívta az apját:

— Jöjjön apám, itt a vár!

A királynak is nagyra nyíltak a szemei.

— Hát ilyen várad van?

— Ilyen!

Haragudtak-e, nem? Nem tudom. Most már nem volt mit tenni, megvolt az esküvő. Még tán ma is élnek boldogan, ha meg nem haltak.

Karcsai népmese,
Nagy Géza gyűjtése nyomán

Kiss Ilona rajza

Bemutatjuk

Bálint Ágnes írót

Épp Bálint Ágneshez készültem, mikor a házunk előtt találkoztam kis barátommal, Péterrel.

— Hová mégy — kérdezte két csúszkálás között.

— Egy íróhoz.

— Az micsoda?

— Aki a meséket, történeteket írja neked.

— Én még nem tudok olvasni.

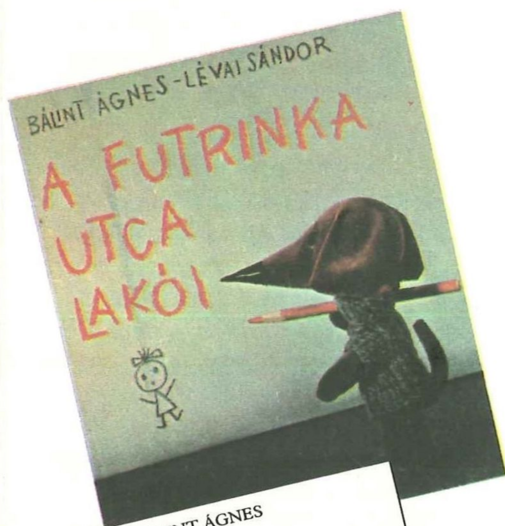
— Tudom, de akihez megyek, annak a történeteit, meséit te is ismered. Bálint Ágnesnek hívják.

— Akkor sem ismerem, és anyu esténként a saját fejéből mesél.

— De tévémesét nézel, igaz? Mazsolát, a malackát nem biztos, hogy ismered, de Frakkot igen. És talán Kuckót is szoktál nézni.

— Ha visszajössz, mesélsz az íróról? Biztosan olyan, mint Irma néni a Frakkban.

Én is azt hittem, de nem olyan. Még csak az sem látszik Bálint Ágnesen, hogy nyugdíjas. A televízió gyermekosztályának szerkesztője volt. De azért nem lett hűtlen a televízióhoz. Most a Kuckó éppen soron következő darabját készítik.

— Megelőztük a korunkat — mondja Bálint Ágnes. — Húszéves már a Kuckó. Akkor kezdtünk környezet- és egészségvédelemmel foglalkozni, amikor ez még alig érdekelt valakit. Csak mi hittünk abban, hogy ez fontos. Ezt a fajta érdeklődést apámtól örököltem. Az írást anyámtól. Ő meséket írt. Én is azzal kezdtem. Tizenegy éves voltam, amikor az első mesémet kinyomtatták. Az első folytatásos meseregényemet tizennégy évesen írtam, Fáni, a modern tündér címmel. A rajzokat is én készítettem hozzá. Tizennyolc éves voltam, amikor egy valódi könyvkiadónál, a Danténál megjelent Az elvarázsolt egérkisasszony című könyvem.

A tévé aulájában ülünk. Emberek jönnek, mennek, időnként ismerősök is feltűnnek. Köszönnek. Bálint Ágnes visszaköszön.

A beszélgetés közben pedig peregnek az évek: Bálint Ágnes férjhez megy, gyerekei születnek, dolgozni kezd a külkereskedelemben. Angol, német, francia és orosz nyelvvizsgát tesz. Csak a gyerekeinek mesél otthon. Akkor jön egy jó ismerős, Mosonyi Alíz írónő édesanyja, aki arra biztatja, írjon, meséljen másoknak is. És Bálint Ágnes ír. Először a Kisdobosba. Később a rádióba, aztán jön a tévé, és Bálint Ágnes állást változtat a tévé kedvéért.

— A Kukori és Kotkoda volt az első rajzfilmem — emlékezik Bálint Ágnes —, addig csak bábfilmeket csináltam. De Frakkot szeretem a legjobban. Ő a szívügyem. Egyszer kaptam ajándékba egy gyönyörűszép magyar vizslát. Én, aki addig a kutyákra rá sem néztem, és olyan macskabolond voltam, mint Irma néni, azonnal megszerettem. Rengeteg közös, mulatságos élményünk volt. Ezt írtam meg a Frakkban.

Aztán még beszélgetünk a vecsési kertes házról, ahol nemcsak kutyák és macskák élnek, hanem disznók és tyúkok is. Ez pedig rengeteg teendőt ad. No meg persze írni is kell, hiszen annyi minden történik.

Most új bábsorozatot készítenek Szimat Szörényről, a szuper ebről. A történet egy rendőrkutyáról szól.

Még beszélgetnénk, de a buszt még el kell érni, különben is korán sötétedik. Öreg este lesz, mire hazaér, ahol várják őt unokái és négylábú barátai, az állatok.

Ferenczy Ágnes

Fotók: Karasz Lajos, Kunkovács László

Rákóczi-emlékek nyomában

II. Rákóczi Ferenc, a magyar szabadságküzdelmek legdicsőbb alakjainak egyike, 1676-ban. Borsiban, egy kis zempléni faluban született. Ősei között olyan nagyságok voltak, mint Lorántffy Zsuzsanna, az iskolaalapító fejedelemasszony, Zrínyi Péter, a Bécsújhelyen kivégzett, osztrákok ellen összeesküvő főúr. Édesanyja Zrínyi Ilona, a munkácsi vár hős védője, apja, I. Rákóczi Ferenc erdélyi fejedelem volt. Néhány hónapos korában édesapját elvesztette. A regéci várban töltötte élete első négy évét. Édesanyja a híres kuruc vezér, Thököly Imre felesége lett. Thököly a hétéves Rákóczi Ferencet többször magával vitte, amikor katonáival az osztrákok ellen hadba szállt. A Thököly-féle felkelés elbukott. Zrínyi Ilona fiával és Julianna nevű kislányával Munkács várába zárkózott, és három éven át védte azt a meg-megújuló császári támadásokkal szemben. A gyermek Rákóczi ágyúszó és harci események között, mégis kiváló szorgalommal végezte tanulmányait. Amikor Zrínyi Ilona a vár feladására kényszerült, fiát örökre elszakították tőle. Csehországba vitték, ahol igyekeztek hű császári alattvalót nevelni belőle. Ennek ellenére meghallotta a töröktől kifosztott, osztrákok igája alatt nyögő magyar nép hívását. Az 1703—1711-ig tartó szabadságharc vezére lett. Címerével ékesített, Istenért, a hazáért és a szabadságért feliratú, piros zászlója alatt harcoltak a haza legjobbjai. Esze Tamás tarpai jobbágy ugyanúgy, mint Bercsényi Miklós gróf.

A Rákóczi-szabadságharc elbukott. Rákóczi haláláig bujdosni kényszerült. 1735-ben halt meg Törökországban, Rodostóban. (Ma Tekirdag.) Ha Sárospatakon jártok, térjetek be a sárospataki várba. A vár egyik szárnyában nézzétek meg a Magyar Nemzeti Múzeum országos Rákóczi-kiállítását. Ismerjétek meg a dicső szabadsághős, a „nagyságos fejedelem" életútját!

A regéci várrom

Egyszer volt

Kedves Dorka!

Sárospatakon vagyok. Nemrég búcsúztam el az Esze Tamás Általános Iskola 3. c osztályos tanulóitól és tanító nénijüktől. Az ő meghívásukra jöttem ebbe a híres zempléni városba. A **Makovecz Imre** *építész által tervezett gyönyörű, modern művelődési központ előtt találkoztunk.*

A gyerekek hatalmas, ropogós csatakiáltással köszöntöttek. Megismerkedtünk. Elmondták, hogy mit szeretnének megmutatni városukban.

Müller Nándor *kosárfonó mesterhez vittek el legelőször. Elhelyezkedtünk az aprócska műhelyben a száradó vesszőkötegek, félkész székek, kosarak között. Az idős mester elbeszélte, hogy tízéves korában elvesztette szüleit. Árvaházakban ide-oda hányódva nevelkedett. Kitanulta a kosárfonó mesterséget. Mindjárt egy kis bemutatót is rögtönzött a kosárfonás tudományából.*

— Első dolog a vesszőválogatás. Vastagsága szerint különválogatjuk az azonos méretű fűzfaszálakat, és eltesszük száradni. Amikor megszáradt, akkor lehet a vesszőt hasítani — mondta. Míg beszélt, a keze serényen járt. Egy kis görbe késsel, kacorral, bemetszette a vesszők végét, s egy ügyes, fából készült szerszámmal négyfelé hasogatta a vesszőket. Egy se szakadt el, azonos részre hasadt mindegyik.

Ezután Nándi bácsi ujjára bőrből készült védőgyűrűt húzott, s a vesszőgyalu kése alatt áthúzgálta néhányszor a vesszőket. Apró forgácsok peregtek le a késről. Végül 1-2 mm vastagságú, fonásra alkalmas lett az anyag. Hegyezte, kötözte a vesszőket, erős ujjai között engedékenyen hajladoztak a vesszőcsíkok, és máris elkészült egy kosár feneke. Végiglapoztunk egy albumot. A fényképeken Nándi bácsi munkái. Karcsú bútorok, lámpák, kosarak ízlésesen, mívesen elkészített tárgyak.

— Csak azt sajnálom, hogy utánam senki nem folytatja ezt a szép mesterséget! — mondta szomorúan búcsúzáskor a hetvenötesztendős mester.

Veres Sándorné *mézeskalácsos mester házát a Bodrog partján találtuk. Kopogtatásunkra kinyílt a műhelyajtó. Kedves, vidám asszony tessékelt beljebb minket. Nem is*

hogy is volt ?

tudom, hogy a látvány vagy az illat nyűgözött le jobban. A méz- és fűszerillatú, tágas műhely egyik falán függnek Erzsike néni nagyszüleitől, szüleitől örökölt mézeskalácsformái. Mellettük cseresznye-, körte- és diófából faragott minták láthatók. Egy másik falon múlt századi sárospataki, telkibányai, regéckei, hollóházai híres fazekasok legszebb munkái, rózsás és feliratos tányérok, tálak, kancsók, díszlenek. A falak mellett hosszú asztalok futnak körbe, tele félkész és kész mézeskalácsokkal. Alattuk vaskos, régi vásározó ládák sorakoznak. A sarokban hatalmas fafűtéses, téglából rakott kemence áll. Erzsike néni háromféle mézeskalácsot süt. Ha kiállításra hívják, akkor leveszi a falról muzeális értékű fadúcait, különleges formáit. Kemény, fűszertelen méztésztát készít, kiszaggatja a kívánt formákat, majd ezekbe „beleveri" a mintát. Sokan megcsodálták már ritkaszép kalácsait.

A gyerekek kedvence a huszár, a kard, a baba alapanyaga is fehér méztészta, de ezeket piros, sárga, fehér mázzal, képekkel díszíti. A fűszeres sütemény tésztájába ánizst, szegfűszeget, fahéjat tesz. A formás kalácskákat kívül vaníliás cukorhabbal vonja be. Erzsike néni mosolyogva nézte, milyen jóízűen majszoljuk a süteményt. Négyéves unokája ott sündörgött körülötte.

— Remélem, ő is mézeskalácsos lesz — símogatta meg a kisfiú fejét. — Emlékszem, én is így futkároztam a nagyszüleim körül. A lányom is ezt a hivatást választotta. Boldog vagyok, hogy itt dolgozhatom ebben a házban, ebben a műhelyben, ahol ők éltek.

— Most merre tartotok? — kérdezi, míg szedelődzködünk.

— Szkircsák nénihez!

— Nézzétek! Ezek a gyönyörű feketemázas edények mind Szkircsák néni édesanyjának a munkái.

Mézessüteményekkel, bábokkal kezünkben, zsebünkben kitódultunk a házból, s elindultunk az utolsó pataki fazekasmesterhez, **Szkircsák Ilonka** *nénihez. Ilonka néni tágas, szép szobájában a szekrények tetején, a falakon komaszilkék, aratókorsók, csuprok, butellák, tálak sorakoznak. Egy nagyméretű, bekeretezett képről kedves arcú, szemüveges asszony, Szkircsák néni édesanyja mosolyog. Mellén kis jelvény, a Népművészet Mestere kitüntetés. Ilonka néni megszólalt:*

— Édesanyám és édesapám is fazekas volt. A Fazekas soron laktunk. Tízéves koromban kezdtem tanulni a mesterséget. A két fiútestvérem is fazekas lett. Ferenc és Endre végezték a nehezebb munkát. Agyagot ástak a Berekben, hazahordták. A vörösfesték anyagát a Királyhegyen kaparták ki a földből. A korongolás is főként az ő dolguk volt. Én inkább a virágozást szerettem. Úgy mondtuk, hogy tarkázás. Kézzel ráfestettem a mintát. Makkos, törökös, pávás, margarétás edényeket csináltunk. Amikor megalakult a szövetkezet, akkor tanítottam a fiatalokat.

Se szeri, se száma a sok elismerésnek, kitüntetésnek, amit Ilonka néni kapott. Elnyerte a népi iparművész címet is.

Míg Ilonka néninél időztünk, odakinn nagy pelyhekben kezdett hullani a hó. Barátaim hancúrozva, hógolyózva kísértek a vár kapujáig. Nehezen váltam el tőlük. Ahogy mentek, vissza-visszafordultak, integettek.

Szeretettel üdvözöl:

Balázs

Fotók: Karasz Lajos

MINDENKI GYŐZTES LEHET!

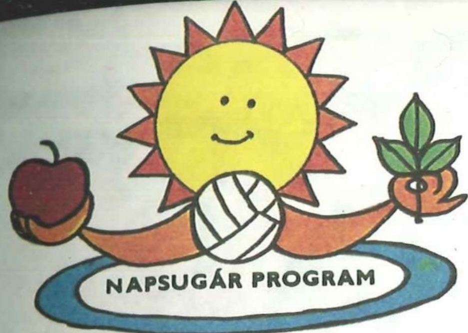
	Pont	Teljesítmény – nők	Teljesítmény – férfiak
GYORSASÁG: Helybenfutás magas térdemeléssel, 10 mp-ig. Minden térdemeléskor taps a comb alatt.	1	12 TAPS	15 TAPS
	2	16 -II-	20 -II-
	3	20 -II-	25 -II-
	4	25 -II-	30 -II-
	5	30 -II-	35 -II-
	6	35 -II-	40 -II-
ROBBANÉKONYSÁG: Helyből távolugrás - páros lábról páros lábra. A távolságot a saját lábfej hosszával mérjük.	1	5 LÁBFEJ	(A táv lemérésénél a nem egész lábfejhossz esetén fél alatt lefelé, fél fölött pedig folfelé kerekitsünk)
	2	6 -II-	
	3	7 -II-	
	4	8 -II-	
	5	9 -II-	
	6	10 -II-	
KARIZOMERŐ: Páros karú (pk.) vagy egy karú (ek.) függés, ill. hajlított függés (a könyök kb 45°-ban hajlított).	1	3 mp pk. FÜGGÉS	10 mp pk. FÜGGÉS
	2	10 mp pk. -II-	10 mp ek. -II-
	3	3 mp ek. -II-	3 mp pk. HAJLÍTOTT -II-
	4	10 mp ek. -II-	10 mp pk. -II- -II-
	5	3 mp pk. HAJLÍTOTT -II-	10 mp ek. -II- -II-
	6	10 mp pk. -II- -II-	10-10 mp ek. jobb-bal -II- -II-
HAJLÉKONYSÁG: Zárt állás, magastartás. Törzshajlítás előre, nyújtott térddel.	1	Bokafogás.	
	2	Ujjhegy a lábujjat érinti.	
	3	Ujjhegy érinti a talajt.	
	4	Kézfej nyitott ujjakkal a talajra támaszkodik.	
	5	Tenyér a talajra támaszkodik.	
	6	A fej a térdet érinti.	
ÁLLÓKÉPESSÉG: Teljesíthető vagy idővel, vagy távolsággal mért futással. Az idővel mért futás lehet helybenfutás is, de 1 p alatt min. 120 futólépést kell tenni. (120/min)	1	1 perc vagy 200 m	2 perc vagy 400 m
	2	2 -II- 400 m	4 -II- 800 m
	3	4 -II- 800 m	7 -II- 1500 m
	4	7 -II- 1200 m	10 -II- 2000 m
	5	10 -II- 1500 m	15 -II- 2500 m
	6	15 -II- 2000 m	20 -II- 3000 m
HASIZOMERŐ: Hanyattfekvésben nyújtott lábemelés. Ollózás talajközelben, vízszintes helyzetben.	1	10 mp	20 mp
	2	30 mp	1 perc
	3	1 perc	2 perc
	4	1.5 perc	3 perc
	5	2 perc	4 perc
	6	3 perc	6 perc

Összevont pontértékek táblázata életkoronként

AZ EDZETTSÉGI ÁLLAPOT SZINTJE	ÉLETKOR														
	<6	7	8	9-10	11-12	13-15	16-18	19-25	26-35	36-45	46-55	56-60	61-65	66-70	71>
	PONTÉRTÉKEK														
Gyenge	5	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	5
Elégséges	8	9	10	11	11	12	12	12	12	12	11	11	10	9	8
Közepes	11	12	13	15	16	17	18	18	18	17	16	15	13	12	11
Jó	14	15	17	19	20	22	23	24	23	22	20	19	17	15	14
Nagyon jó	17	18	21	23	25	27	28	30	28	27	25	23	21	18	17
Kiváló	20	22	25	27	29	31	33	35	33	31	29	27	25	22	20

A tesztet Krzysztof Zuchara, a varsói Testnevelési Főiskola dékánhelyettese és munkatársai dolgozták ki.
Közreadja a Hazafias Népfront Budapesti Bizottsága és az Országos Kardiológiai Intézet.

Teljesítménypróba

Aludj jól és eleget!

Ahhoz, hogy az embernek háza, ennivalója és mindene legyen, ami az élethez szükséges, dolgoznia kellett és kell ma is. Azt szokták mondani, hogy a munka tette az embert az élővilág urává.

Kétféle munkát szoktak megkülönböztetni: a fizikai és a szellemi munkát. Ha délután papírt gyűjtötök az őrssel, az fizikai munka. Az iskolában pedig szellemi tevékenységet folytattok, tanultok. Mindkettő erőfeszítést igényel a szervezettől. Fáradtságérzés vagy kimerültség jelzi, hogy a szervezetnek pihenésre van szüksége. Az eredményes munkához jó erő- és időbeosztás kell.

A jó időbeosztás hozzásegít a pihenéshez. A ti életetekben ennek legjobb formája a játék, a mozgás, a sportolás. A másik megnyilvánulási formája az alvás, amiből egy-egy jó tévéfilm vagy játék kedvéért le-lecsíptek. Pedig a kialvatlan gyerek már látványnak sem szép. De megfigyelhetitek magatokat, hogy fáradtan nehezebben tudtok figyelni az órán, ingerlékenyebbek vagytok stb. Mindenkinél másképp jelentkeznek ezek a tünetek. Egy biztos: tartós kialvatlanság teljesítményromláshoz vezet. Ez persze nagyon felnőttesen hangzik. Egyszerűen arról van szó, hogy rosszabb lesz a bizonyítványotok. Ennek pedig senki sem örül. Arról nem is beszélve, hogy egy-egy ilyen kudarc jócskán elveszi az ember önbizalmát.

Én azt ajánlom: készítsetek magatoknak a délutáni és az esti órákra is „órarendet". Nem írom azt, hogy aludjatok 8 vagy 9 órát. Címünk már jelezte hogy az alvásigény gyerekenként más és más. Tehát annyit aludjatok, hogy reggel jókedvűen, pihenten ébredjetek! (Fontos, hogy alvás előtt jól kiszellőztessetek!)

Azt is tudnotok kell, hogy az egészséges életmód érdekében, néha bizony le kell mondani valamiről. De én azt hiszem, nem veszítetek olyan sokat, ha csak a hétvégeken néztek késő estig tévét. Annál többet nyertek: a jól végzett munka örömét.

Dr. Czeizel Endre

Sokan megfogadták Czeizel doktor tanácsát és tornáznak, sportolnak. A balsai Fürkész raj Mozduljka klubot alapított. Elküldték a klub emblémáját is.

A horvátzsidányi Vackor raj levelének nagyon örültünk. Ha elolvassátok, megtudjátok, miért.

Kedves Dorka!

Mi 2. osztályosok vagyunk. Egy Vas megyei kis faluban, Horvátzsidányban lakunk. „Vackor" rajunk a „Kisdobos Napsugár" programjához kapcsolódva dolgozik. Sok jó ötletet kapunk, amit helyi jellegű feladatokkal még kiegészítünk. Jellegzetes, hogy falunk nemzetiségi, így sok dalt játékot, mesét tanulunk, játszunk horvátul is. Iskolaotthonos osztályba járunk, ezért sokat vagyunk együtt. Szívesen olvassuk lapodat. Kérjük, ezután is segítsd munkánkat hasznos olvasnivalókkal!

Üdvözöl a Vackor-raj

Itt a farsang! Rendezzetek jelmezbált az osztályban. Jó munkát és jó mulatást!

FÜRKÉSZ BALÁZS

CIMEA

Tarts velünk!

Az előkészítő munkákat osszátok szét a raj tagjai között. Ha mindenki tudja, mi a teendője, megy minden, mint a karikacsapás. Ha közösen dolgoztok, mindjárt szórakoztatóbb. Gondoljátok végig, mit kell előzetesen elvégeznetek: a termet átrendezni, az ülőhelyeket körben elhelyezni, a büféasztalokat megteríteni. Gondoskodjatok papírszalvétáról, szívószálról, műanyag poharakról. Ezek a közös vas, papír stb. gyűjtéséből kapott pénzből vehetők meg. Beszéljétek meg, kik készítenek szendvicseket, ki hoz édes vagy sós süteményt, teát és üdítőitalt. Díszítsétek fel a termet színes szerpentinszalagokkal, lufikkal. Szükségetek lesz magnóra és kazettákra. A magnót a tulajdonosa kezelje!

A jelmezeket jó előre készítsétek el. Marék Veronika küld nektek egy sor újságpapírosból készíthető jelmezötletet a hajdan volt „Paprika — Coffi — Pocak" sorozatból. Ezenkívül lehet közöttetek télfürkész, tavaszfürkész, egészségőr-fürkész, bakancsos fürkész, firkász-fürkész, könyvfürkész, szakácsfürkész stb., az egész fürkészcsalád. A „Varázskezek" fürkészei bizonyára elkészítették még januárban a farsangi állatmaszk (sapka) jelmezajánlatainkat. Így most már mindenkinek jut egy-egy megvalósítandó ötlet a suli-buli maszkabálra.

Köszöntsü
Balázst a
alkalmából,
ját CIMEA
akinek a
napja va

Ha vége a
ságnak, taka
ki a termet
rendet! Ez
környezetvéd

Összeállította Gaál Ödönné,
rajzolta Görög Júlia

Kivágós

Győrffy Anna munkája

A kivágós leírását a 25. oldalon találod.

Kisdobos kiskönyvtár

Tatay Sándor

Badacsonyi fácánok

következő pillanatban a szemben lévő magas bazaltbástyáról néhány ügyetlen szárnycsapással valósággal bezuhant a konyhánkba. De mintha eszét vesztette volna az éhes róka is, ugrott utána, s ha nem vigyázok, beszökik a lábam mellett, de egy jókora rúgás észre térítette. A levegőbe perdült, s úgy húzott el, olyan sebesen, hogy csak egy rozsdavörös csík látszott a domboldalban.

Marci unokám úgy megrémült ettől a drámai jelenettől, hogy hangosan sírni kezdett. Erre a fácán is tudatára ébredt képtelen helyzetének, túlrikoltotta a gyermeksírást, és hol repdesve, hol futva menekült.

Badacsony hegyén a házak rendszerint meredek oldalba épülnek, így a miénk is. A konyhánk fala embermagasságig a köves földben áll, a két kis ablakot belülről éppen hogy fölérjük, kívülről pedig csak egy arasznyi a föld színétől. Nemrég egy zimankós estefelé felgyújtottuk a villanyt a konyhában, hogy vacsorához készülődjünk. A kivetődő fényben meglepetve vettük észre, hogy egy fácánkakas kandikál be a dupla üvegen. Nem riad meg a váratlan fényességtől, csak kukucskál, hol egyik szemével, hol a másikkal. Forgatja a fejét, mintha nem akarna hinni ebben a csodában. Átröppen a másik ablak-

reggel kellett volna permeteznem, de attól meg irtóztam, hogy ez a sok méreg, amit mégiscsak belemos az eső a földbe, az asztalunkra kerüljön, amikor a finom korai petrezselymes újkrumplit esszük.

Így hát egyszerű módon összegyűjtöttem a nagy zabálókat egy befőttes üvegbe. Rendszerint kora reggel végeztem ezt az aprólékos, kellemetlen, de kényszerű munkát. Egy hajnalon is éppen erre készülődtem, amikor kipillantva az ablakon, látom ám, hogy egy gyönyörű szép fácánkakas csipegeti a krumplibokraimat. — Lám, még ez is ráéhezett a zsenge levelekre — gondoltam, és először a seprőért indultam, hogy azzal űzöm el, majd más ötletem támadt.

— Megnézem én közelebbről azt a zöldfejű, piros szemöldökű, aranyos szép tollakkal ékes állatot. Elővettem a távcsövemet, becserkésztem vele óvatosan onnét az ablakból, hát akkor látom, hogy nem ellenség, hanem inkább segítőtárs. Nem bántja a leveleket, hanem ügyesen szedegeti a krumplibogarakat. Ügyesen és gondosan körüljárja a bokrot, nem hagy rajta egyetlen rusnya férget sem. Csak akkor lépeget tovább elegánsan, amikor tiszta munkát végzett. Sorra veszi a bokrokat.

A címoldal Hegyi Márta munkája

Van annak már jó harminc éve, hogy az első fácán megjelent a szőlőnkben. Akkoriban a szőlősorok közé krumplit szoktunk ültetni, jó korán, hogy májusban már fogyaszthassuk. A Badacsony déli oldalán nem kell annyira tartani a fagytól, mint máshol, mert ott két nap süt: egyik az égből, másik a tó tükréből. Csakhogy nagyon kellett vigyáznunk, mert azokban az esztendőkben igen megsokasodtak a burgonyabogarak. Ezek az átkozottak, ha nem figyelünk oda, úgy lerágják a kis krumplibokrok üde leveleit, hogy csak a csonkjai maradnak. Levelek nélkül pedig nem élhet a növény. Rettentő erős mé-

hoz, onnét vizsgálódik, majd ismét vissza. Hiába, hogy mozgunk, sőt beszélgetünk, nem riad el. Csőre néha hozzákoppan az üveghez.

Nem tudhatjuk, hogy ugyanaz a fácán-e, amelyik egyszer idemenekült. Ki tud különbséget tenni a fácánok között?

Csak Marci állítja erősen, hogy nem lehet másik. Széket húz oda, hogy kitárja néki az ablakot, hadd legyen a vendégünk. De a fácán akkor elreppen.

Ám a következő este megint ott van, leskelődik, később reggelenkint is megjelenik, de mindig csak szürkületben. Látnivaló, hogy elragadja ez a számára különös föld alatti élet. Nem tud szabadulni a fények játékától, ahogy csillognak a poharak a polcon, az evőeszközök a kezünkben, a villanyfényben szivárványozó vízsugár, ha megeresztjük a mosogató fölött a csapot.

— Mit gondolhat rólunk? — kérdezi Marci, majd egyszerre felel is a saját kérdésére.

— Már tudom! Azt hiszi, itt van tündérország, és mi vagyunk a jó tündérek, és az a dolgunk, hogy vigyázzunk a bajba jutott fácánokra.

Másnap már két fácán szorgoskodott a burgonyabokrok körül. Mindkettő kakas volt. Gondolom, a tyúkok tojásaikon ültek valahol a fölöttünk lévő sűrű, bokros, tüskés, köves oldalban, vagy járni, repülni tanítgatták a frissen kikelt csirkéiket. Később a nyár folyamán megjelentek a szerényebb öltözetű fácántyúkok is, majd a szárnyukat próbálgató kicsikék.

A következő évben már nem volt semmi dolgom a koloradóbogarakkal, ahogy a tudósabb emberek emlegették a telhetetlen kártevőket. Évről évre szaporodott a fácánállományunk. Úgy viselkedtek már, mintha saját nevelésű háziállatok lennének, de azért nagyon megközelíteni sosem hagyták magukat. És ha kóbor kutya közelített a házunkhoz, akkor egyszerre nagyot rikkantottak, sőt fel is repültek a maguk nehézkes módján.

A szőlőt sok éven keresztül nem bántották. Hogyan, hogyan nem, egyszer csak rájöttek az ízére. Először csupán a fekete szőlőt kóstolgatták, később a fehéret is, a legkorábban érőket, a legédesebbeket. Ennek már fele sem volt tréfa, hajtottam-hessegettem őket.

Nagy otthonosságukban ezt méltánytalan dolog-

nak tartották, ahelyett, hogy menekültek volna, perbe szálltak velem, rikácsoltak rám. Nyár végén még a tyúkokat is bezárják, és az olyan kutyát is megkötik, amelyik szívesen kóstolgatja a szőlőfürtöket: melyik édesebb. A fácánokat ólba sem zárhatom, meg sem kötözhetem.

Szerencsére ekkor jött divatba a kordonos szőlőmívelés, mi is felnövesztettük magasra a tőkéket, és drótszálakon vezettük a termővesszőket, így kis kapálógépünkkel könnyen elfértünk a sorok között. A fácánokkal nem kellett többé haragot tartanunk, mert azok, ha felröppentek is a dróthuzalra, nem tudtak azon megállni. Himbálóztak kicsit, aztán lebukfenceztek. Hogy a béke szent legyen, kárpótlásul időnként szórtunk nékik egy-egy jó falatot. Ők meg folytatták a hasznos kártevőirtást.

Nagy veszedelmét láttuk tavaly szüret tájban egy fácánkakasnak. Éppen reggelihez készülődtünk, amikor nagy rikoltozást hallottunk. A konyha tárt ajtajához siettem, s láttam, egy róka űzi a szőlőtőkék, majd a rózsabokrok között szegény kétségbeesett állatot. Valami baja eshetett a szárnyának, mert felszállni csupán méterekre tudott, majd visszazuhant. Rémületében a szerencsétlen üldözött a

Medvevadászat

Jól futó gyerek legyen a medve. Adjatok neki elég időt, hogy elbújjon, aztán induljatok a kutatására. Lehetőleg olyan helyen tartsátok a „vadászatot", ahol nem tposták még össze a havat, és könnyen követhetitek a medve nyomát. Neki mindent szabad: saját nyomán visszafelé lépkedhet, össze-vissza cikázhat vagy akár négykézláb is járhat. Ha a vadászok utolérik, akkor hógolyóval védekezhet. Ha valakit eltalál, azt megsebesítette, így az kiesik a játékból. Minden vadász háromszor dobhat, és legalább ötször el kell találni a medvét, hogy legyőzhessétek. Fejre célozni tilos!

„Ördögök” Mohácson

A mohácsi busójárás mondája

A Mohácson kényelmesen berendezkedett török az éhező, szenvedő embereket teljesen kifosztotta. A gyerekeket elrabolta: janicsárt nevelt belőlük; a lányoknak, asszonyoknak sem kegyelmezett: háremhölgyek lettek. Az elkeseredett férfinépség az éj leple alatt nekivágott a nagy víznek — a Dunának — s a sziget mocsaras nádasaiba, bozótos erdeibe bújdosott.

Egy igen-igen öreg ember tanácsára fából furcsa sisakokat készítettek maguknak. Ezek a sisakos állatfejeket vagy vigyorgó ördögpofákat ábrázoltak. Az álarcokat haj helyett birka- vagy kecskebundával borították, s a homlokrészükbe kos- vagy kecskeszarvakat erősítettek.

Egyszer egy viharos éjszaka elérkezett a nagy leszámolás órája. Mindenki magára öltötte az állatbőrből készült ruházatot, sisakját a fejére húzta, kézbe vette fegyvereit, s csónakokon átkeltek a háborgó vízen. Amikor partot értek, elült a vihar, de elkezdődött a félelmetes harci zaj: megszólalt minden kereplő, mint sűrű puskaropogás, rázni kezdték az oldalukra kötött kolompokat, s végül ijesztő mély búgással megszólaltak a hatalmas kürtök. Az alvó törökök felriadtak álmukból, s amint kitekintettek az ablakon, látták a sok félelmetes arcot. Azt hitték az ördögök rohanták meg őket! Mindenki fejvesztetten futott, menekült, nehogy elevenen az ördögök kezébe jusson. Így menekült meg Mohács a törököktől.

A monda érdekes, de aligha fedi a valóságot.

A busójárás a mohácsi és Mohács környéki délszlávok, szerbek, sokácok farsangi alakoskodó szokása. A délszlávok a török kiűzése után telepedtek meg Mohácson és környékén. A szokás feltehetően a Balkánról származik. Sok évezredes termékenységvarázsló, télűző, tavaszköszöntő szertartások nyomai fedezhetők fel benne.

Eleinte a busók csak a sokác negyed lakóit keresték fel farsang idején. Az utóbbi időben a busójárás idegenforgalmi eseménnyé alakult. Álarcaikat régen a szereplők maguk csinálták fűzfából, különösebb díszek, szarvak nélkül. A busójárás a gyerekek farsangjával kezdődik. Rongyos ruhába öltözött, elfedett arcú gyerekek, az úgynevezett „jankelék” járják a várost, megdöngetik a kapukat, s különféle jókívánságokat kiáltoznak be a gazdáknak. A lányok hátán puffan a hamuval töltött harisnya. A lányok így csúfolódnak:

— „Jankele, gri, kell-e nokedli?”

Ezután három napon át tart a mulatság. Végül a Kóló téren nagy tüzet raknak, tánc és zene-bona közepette elbúcsúztatják a telet.

Lejegyezte: **Szökőcs Béla**

(A Kisdobosok zsebkönyvének 74. oldalát is lapozd fel!)

Fotók: Kunkovács László

Kisdobos lesz-e Daniból?

Dani elsőosztályos egy budapesti iskolában. Ez az igaz történet róla szól. Ő mesélte, én csak lejegyeztem.

A bélyeggyűjtésről két történetet őrzök emlékezetemben. Amikor már a betűket kezdte megismerni, akkor kapott rá Dani a bélyeggyűjtésre. Minden hétvégén lementek Apjával a pincébe, régi leveleket kerestek az öreg ládában. Aztán leáztatták a borítékokról a bélyeget, újságpapíron szárították. Szépen gyarapodott a gyűjtemény. Dani hamar megtanulta, hogy vigyázni kell: össze ne gyűrődjön, be ne szakadjon, meg ne csonkuljon a bélyeg. Észrevette, hogy a hasonló bélyegekből sorozatokat lehet összerakni.

Egyszer aztán egy öreg fiókból olyan bélyeg került elő, amelyik nem illett egyik sorozathoz sem. Hova tegyük?

— Ez nem is postabélyeg. Nincs ráírva, hogy MAGYAR POSTA.

— Nem bizony. Ezt a bélyeget nem postán árusították — emlékezett Apja. — Kisebb gyerek voltam, mint most te vagy. A világ távoli vidékén, Koreában háború volt. Ebben a háborúban a gyerekek szenvedtek legtöbbet. És akkor a világ sok országában úgy gondolták, hogy segíteni kellene. Az én szüleim is szerették volna, hogy a koreai gyerekek hamarabb kapjanak gyógyszert, jobb táplálékot, meleg takarót, hogy hamarabb vége legyen a háborúnak. Ekkor vásároltak ilyen „koreai bélyeget". Jól emlékszem, többet is. Lám, ez az egy megmaradt. Őrizzük meg mi is. Szép emlék.

Amikor igen nagy lett a gyűjtemény, akkorra szűk lett a ragasztószalagból és kartonpapírból házilag eszkábált bélyegalbum. Apja úgy döntött, hogy megérdemel Dani egy igazi bélyegalbumot is. Még nem olyan igazit (majd talán neve napjára), de a papírüzletben viszonylag olcsón lehetett kapni laponként is bélyegberakót. Majd apránként ebből lesz az album, gondolta, és három lapot vásárolt. Dani nagyon örült az ajándéknak, hozzálátott a munkához. A legszebb bélyegeket tette át az új „albumba", óvatosan.

Ekkor érkezett haza Anyja. (Anyja tanárnő egy iskolában és éppen bélyegkiállítást készítettek a következő ünnepre.) Meglátta a bélyeglapokat.

— Egyet adjál nekem kölcsön, kisfiam — kérte.

De hiába kérte, mert Dani nemet mondott.

— Ez nekem is kell most. — Az este nem tudtak megegyezni. Reggel Dani szólt először.

— Gondolkodtam rajta, odaadjam-e, de mégsem adom.

Így váltak el. Anyja már meg is feledkezett róla, amikor délután Dani odasündörgött.

— Egy lap megmaradt. Tessék.

T. L.

Márciusi staféta

könyvajánlás

Sokáig töprengtem, milyen verseket, elbeszéléseket ajánljak nektek a forradalom és a szabadságharc 140. évfordulójára. A nagy keresés közben akadt a kezembe ismét a **Haj, ne hátra, haj előre,** *című kötet. Ez az én könyvem, derültem fel rögtön, ezt nektek is ismerni kell. Ez a címe Arany János 1849-es versének is. Utassy József, aki a könyvet összeállította, alcímet is választott: 1848 emlékezete. Verseket, elbeszéléseket, a korabeli sajtóból részleteket, népköltést stb. találhattok a könyvben. Közelebbről megismerhetitek március 15 és a szabadságharc történetét. Olyan szemtanúk is segítenek benne, mint Petőfi Sándor, Arany János. De segítenek a később élt írók, költők: Ady Endre, Kosztolányi Dezső, Illyés Gyula, hogy csak néhányat említsek.*

A Corvina Kiadó 1848-as dokumentumai is azt a célt szolgálják, hogy jobban megérthessétek és átérezhessétek, mi is történt 1848—49-ben. A **„Talpra magyar . . . !"** *és a* **Petőfi** *című dokumentumokat ajánlom figyelmetekbe.*

Hóvihar a hegyekben

Ha süvít a hideg téli szél, ha kemény fagy csípi fülünket, orrunkat, bizony jólesik a szoba melege. De vannak olyanok, akik ilyenkor is nekivágnak a hegyeknek. Magam is közéjük tartozom. Így lehettem tagja annak az első magyar expedíciónak, amelyik télen akart feljutni a Kaukázus legmagasabb csúcsára, az 5600 méter magas Elbruszra.

Egy ilyen vállalkozáshoz persze keményen kell edzeni, mert a gyenge szervezet csakhamar kimerül, és a mínusz 30 fokos hőmérséklet mellett könnyen bekövetkezhet a fagyhalál. De jó felszereléssel, megbízható társakkal a legnagyobb hideg vagy akár a hóvihar sem akadály.

A csúcs megmászása előtt tehát jó tíz napig síztünk, túráztunk 3000 méter magasságú hegyekben, hogy vérünkben felszaporodjanak a vörös vérsejtek. Ez feltétele a jó légzésnek, a vér megfelelő keringésének. Majd hatalmas hátizsákjainkkal, síléceinkkel felvonultunk egy olyan menedékházba, amely már 4200 méter magasságban volt. Ezt télen egyébként senki sem lakja. Mi is fűtetlen szobában, a földön aludtunk, de legalább védve voltunk a viharos széltől, amely szinte sohasem akart enyhülni. Olyan hideg volt az épület belsejében, hogy a tea néhány perccel azután, hogy megfőztük, „sárga üveggé" fagyott a poharakban. A 4000 méter feletti magasságban mindenkinek fájt a feje, hányingerrel küszködtünk, úrrá lett rajtunk a hegyi betegség. De ilyenkor nem szabad heverészni. Tennivenni, mozogni kell, akármenynyire nincs is hozzá kedvünk.

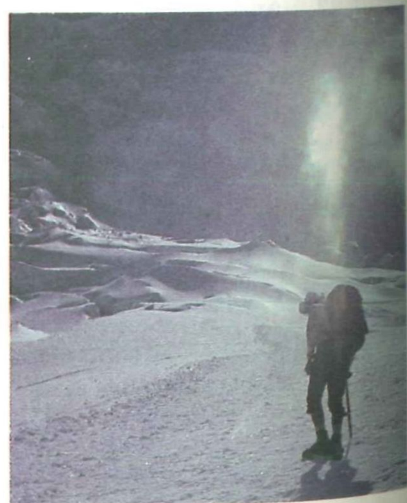
Amikor úgy-ahogy rendbejöttünk, szovjet hegymászótársaink kitűzték a „csúcstámadás" napját. Ahhoz, hogy az Elbrusz tetejére időben feljusson egy csoport, éjjel 2 órakor kell indulni. Azon az éjszakán azonban olyan hóvihar tombolt, hogy a menedékház ajtaját sem tudtuk kinyitni.

Csak reggel 6 órakor enyhült annyira a szél, hogy útnak indulhattunk. A vihar néhol kopaszra csiszolta a jéglejtőt. A bakancsra erősített hágóvasak nélkül lépni sem tudtunk volna. Máshol viszont a szél összehordta a havat, elfedve vele a tátongó jéghasadékokat. Ilyen szakaszokon a legnagyobb óvatosságra volt szükség. Ennek ellenére ketten is beleestünk egy-egy kisebb repedésbe. Arcunkat maszk védte a jeges széltől, csak a szánk maradt szabadon. Egy lépés felfelé, megállás, belégzés, újra egy lépés, így haladtunk csigalassúsággal előre. Néha olyan erővel támadott a szél, hogy le kellett hasalni, mert különben elsodort volna.

Csoportunk szétszóródott, a sodrodó felhők között nem is láttuk egymást. Déltájban értem fel az Elbrusz két púpja közötti nyeregbe, ahol 5200 méter magasságban egy régi kis menedékház romjai sötétlettek a hóban. Egyetlen társunk jutott fel a magasabb, nehezebb nyugati csúcsra. Ő éppen lefelé ereszkedett a nyereg feletti meredek jéglejtőn. Néhányan félúton voltak a Keleti-csúcs felé, mint parányi hangyák feketéllettek a felhők ablakán át a távolból.

Csoportunk nagyobbik fele csak a nyeregig jutott. Itt vártuk meg a Keleti-csúcsról visszatérő társainkat, hogy szükség esetén segíteni tudjunk. Szerencsére azonban erre nem volt szükség. Kisebb fagyási sérülések árán, de nagyobb baj nélkül úsztuk meg a hóvihart Európa legmagasabb hegységében.

Juhász Árpád

A szerző felvételei

Kedvenceink a lakásban

Az ékszerteknős

Ha egyszer megszámolná valaki, melyik állatról kérdeznek a gyerekek a legtöbbet és a leggyakrabban, az ékszerteknős biztosan dobogós lenne. Talán éppen a legfelső lépcsőre mászhatna fel. Sajnos a kérdések legnagyobb része a kedvencek betegségére vonatkozik. A teknős páncélja megpuhul, szemei begyulladnak, megdagadnak...

Az ékszerteknős edzett állat, nem kap se náthát, se influenzát, de bizony a helytelen táplálással beteggé lehet tenni. Annyira, hogy bele is pusztulhat. A Tubifex, a hangyatojás nem elég az állatnak, parizerrel pedig nem szabad etetni! A legfontosabb, hogy nyers halhúst kapjon csontokkal. Ha nagyobb halból vágtok filét, a csontokat előzőleg kalapáccsal össze kell törni! A helytelenül tartott és a fenti tüneteket mutató állat rendszeres haletetéssel meggyógyítható. Persze csak akkor, ha idejében változtattok az étrendjén.

Legjobb a kishal (akváriumi halak vagy a szabadvízből az úgynevezett sneci), hiszen így az állat egy kész szervezetet vesz magához csontokkal, belekkel, béltartalommal együtt. Először a vízbe adjuk a táplálékot, de később rá kell szoktatni a teknőst arra, hogy a vízből kinyúlva csipeszről vegye el a falatot. Így mód van arra is, hogy hetente egy-két alkalommal a húst kálciumfoszfátba (patikában kapható fehér por) mártsuk, és úgy etessük meg. Ez is a páncélképzést segíti.

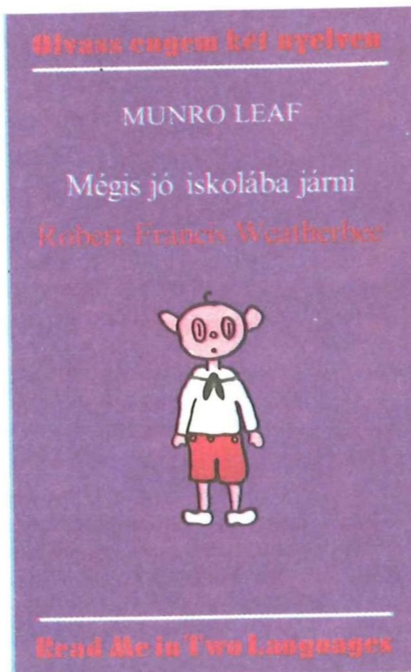
A halhús mellett lehet adni csíkokra vágott marhaszívet, csigákat, néha egy kevés salátát a hús mellé csempészve, nyáron sáskákat, szöcskéket is. Hetente egyszer érdemes valamelyik falatot Vitamin-A olaj és Vitamin-D_3 olaj nevű készítmények (vényre kapható) egy-egy cseppjével bekenni. A bébiket naponta, a felnőtt állatokat hetente két alkalommal etessük.

Schmidt Egon

Olvass engem két nyelven

A hosszú téli estékre remek időtöltést ajánl a Móra Könyvkiadó: kétnyelvű sorozatot. Nagy segítséget jelent a nyelvet most kezdő tanulónak, ha egyszerű, rövid, könnyen megérthető olvasmányokkal találkozik.

Munro Leaf: Mégis jó iskolába járni (angol) és a **Furfangos nyúl** (német) című köteteket mindenki haszonnal forgathatja. Egy jó tanács: ha valamit nem értesz, ne nézd meg rögtön a magyar szöveget. Próbáld meg kihámozni a szövegkörnyezet, azaz a többi szó alapján. A német szöveget közlő kötet végén kis szószedetet is találsz: a fontosabb kifejezések, szókapcsolatok magyar megfelelőjét. Jó, ha ezeket kiírod magadnak a szótárba, és megtanulod!

CIMEA-évforduló

Február 15-én ünnepli 30. születésnapját a CIMEA, a Gyermek- és Serdülőkori Mozgalmak Nemzetközi Bizottsága, a Demokratikus Ifjúsági Világszövetség szakosított gyermekszervezete. Az ünnepi ülésre Lengyelország fővárosában, Varsóban kerül sor.

CIMEA-vetélkedő

A móri Radnóti Miklós Általános Iskolában a CIMEA megalakulásának 30. évfordulója alkalmából vetélkedőt rendeznek a kisdobosok és úttörők számára — tudósított bennünket a „Móri kisfürkész", az iskola tavaly beindított újságja.

CIMEA-karnevál

Ugyancsak a jeles ünnep alkalmából rendeznek nagyszabású játékot a Pest megyei Úttörőelnökség szervezésében. A vetélkedő után plakátkészítésre és karneválra is sor kerül, ahol a népek jelmezeibe öltözött gyerekek együtt énekelnek és játszanak majd.

Kiállítás

A zánkai Úttörőmozgalmi Múzeum a nemzetközi pionírmozgalmakat bemutató kiállításának felújításával köszönti a 30 éves CIMEA-t.

Sportolj az egészségért!

A váci Hajós Alfréd Úttörőházban magukénak vallják Vörösmarty Mihály gondolatait: „. . .élj, s mozogj, hogy életet remélj!"

A Diáksport Egyesülettel közösen tavaly nagyszabású sporttalálkozót rendeztek. Az Úttörőház „Így is lehet" címmel kiadványt adott közre a helyes életmód alakításáról.

Fürkésztalálkozók

Fürkész Balázs nevenapján, február 3-án, az ország több pontján rendeztek fürkésztalálkozót. Ez a kép Szolnokon készült, ahol szerkesztőségünkből Jani Gabriella és Kóka Rozália vett részt a találkozón.

Cserebere

— Levelezni szeretnék: Lőrincz Ildikó, Kárpátalja, Beregszászi járás Kaszony, Május elseje út 18. Szovjetunió.

— Magyar úttörőkkel szeretnék levelezni: Mészáros Sándor 3775 Margitta str. Bujorului nr. 13. jud. Bihor Románia.

— Testvérek vagyunk. Ötödik és harmadik osztályba járunk. Levelezni szeretnénk: Sütő Andrea és Katalin 295502 Kárpát-Ukrajna Beregszászi járás Derenkovec, Lenin út 161.

— Negyedik osztályos vagyok. Hasonló korú lányokkal szeretnék levelezni: Schlosser Edit 4400 Nyíregyháza, Őszelő u. 99.

— Szalvétát, naptárt, képeslapot és matricát gyűjtők: Magyari Ildikó 3999 Hollóháza, Petőfi S. út 22.

— Gyűjtöm a matricákat, a jelvényeket és a képeskönyveket. Levelezni szeretnék magyarországi gyerekekkel: Olasz Gabriella 295502 Kárpátukrajna, Beregszászi járás, Derenkovec, Lenin út 21. Szovjetunió

OLIMPIATÖRTÉNET

1924-ben kistestvér született: a téli olimpia

A műkorcsolya-közvetítésekben oly gyakran hallott Salchow a svéd színekben szerzett olimpiai aranyérmet. Az első orosz győzelem a különleges figurákat olyan különlegesen bemutató Panyin nevéhez fűződik, s Kanada jégkorongozói is a dobogó legmagasabb fokára állhattak — nyári olimpián. Bármily furcsa 1908-ban és 1920-ban, Londonban és Antwerpenben a nyári olimpia műsorán szerepeltek téli sportágak, így a műkorcsolyázás és a jégkorong is!

Csak idő kérdése volt, hogy a téli sportágak önállóan rendezhessék meg a maguk olimpiáját. A kistestvér: a téli olimpia 1924-ben a franciaországi Chamonix-ban született meg. A műsoron a műkorcsolyázás mellett a gyorskorcsolyázás, a jégkorong, a sífutás, a síugrás, a sílesiklás, a bob és a szánkózás szerepel.

Az utolérhetetlenül bájos norvég Sonja Hennie már az első téli olimpián ott volt 12 esztendősen. Négy évvel később már aranyérmet nyert és csodálatos olimpiai sikersorozatot ért el. A harmadik aranyérem megszerzése után egy hollywoodi filmstúdióban kötött ki. Nem ő volt az egyetlen „téli sportoló”, aki sportkarrierjét a filmvászonnal cserélte fel. Az 1956. évi Cortina D'Ampezzo-i olimpia hőse, az osztrák Toni Sailer is három lesikló győzelme után filmszínész-hősszerelmes lett. A fáma szerint sízőnek sokkal jobb volt!

A cseljabinszki tanárnő, a szovjet Ligyija Szkoblikova már 1960-ban két aranyérmet nyert, négy évvel később pedig valamennyi női gyorskorcsolyázó számban a legjobb volt. Tulajdonképpen az ő sikerét ismételte meg az 1980. évi olimpia hőse, az amerikai Eric Heiden, aki a férfi gyorskorcsolyázó számokban nem talált legyőzőre. A rokonszenves sportembernek ez öt aranyérmet jelentett. Heidennel a Los Angeles-i olimpián találkozhattunk ismét, mint a kerékpáros versenyek tévé-kommentátorával.

Néhány nagyszerű sorozattal is szolgáltak a téli olimpiák. Így például szinte legyőzhetetlennek számítanak a páros műkorcsolyázásban a Belouszova—Protopopov, majd a Rodnyina—Ulanov és a Rodnyina—Zajcev révén a szovjetek; a jégkorongban kezdetben a kanadaiak, majd mostanában a szovjetek; szánkózásban az NDK-beliek.

Magyarország a téli olimpiákon természeti és gazdasági körülményei miatt érthetően nem erős. Így aztán 60 év alatt a Kékessy Andrea—Király Ede pár által 1948-ban, a Regőczy Krisztina—Sallai András jégtáncospár által 1980-ban kiharcolt ezüstérmeknek örülhetünk.

Novotny Zoltán

Fotó: MTI

Regőczy Krisztina—Sallai András

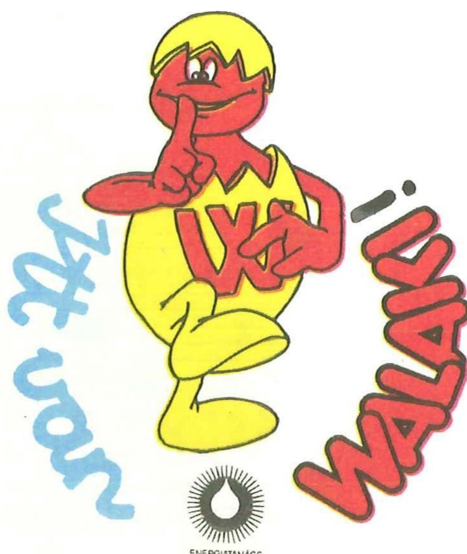
Postafiók 100

Kedves Barátaim!

„Január, február, itt a nyár", tartja a népi szólás. Mi azonban tudjuk, a java még hátravan. Ahhoz, hogy a nyár örömeit élvezni tudjuk, még sok a teendőnk. Különösen ezekben a hónapokban lesz igen sok esemény az életünkben, hiszen két „kerek" évforduló is közeleg.

CIMEA VIKI

„Rajunk a Művészeti Szemle városi bemutatóján Veszprémben bronz oklevelet kapott a »CIMEA VIKI az erdei iskolában« című mesedarab előadásáért. Az oklevél mellé jutalmul kaptuk a Süsü, a sárkány című meselemezt. Jó hangulatban, örömmel jöttünk el Veszprémből." Körzeti Általános Iskola Herend, Fekete István raj.

FELHÍVÁS

„Kedves Pajtások! Az ugodi 1857. számú Klapka György úttörőcsapat kisdobostanácsa felhívással fordul hozzátok. Kérjük azokat a kisdoboscsapatokat, illetve rajokat, akik szintén Klapka György nevét viselik, írjanak nekünk, és küldjenek fényképet iskolájukról, csapatuk életéről, eseményeiről, esetleg olyan létesítményekről, amelyeket Klapka Györgyről neveztek el. Mi ezeket szívesen viszonozzuk. Ez a kapcsolat tartalmas része lehet a márciusi stafétának. Várjuk válaszotokat! Korvin Ottó Körzeti Általános Iskola 8564 Ugod, Petőfi Sándor u. 54.

Meseírók, figyelem!

A soproni Civitas Pinceszínház 1987 elején mesék írására pályázatot hirdetett. A legsikeresebb pályaműveket októberben mutatták be a Meseházikó című előadásban. A színház rendezője, Kövesi György, továbbra is várja az érdekes meséket. A legjobb művek jutalma a színházi bemutató. Cím: Civitas Pinceszínház, 9400 Sopron, Templom u. 16.

*

Nemcsak a színészeknek van szüksége jelmezre, nektek is, ha farsangolni akartok. A következő levelek alapján szeretnénk ötleteket adni a hangulatos mulatságokhoz.

Itt a farsang, áll a bál

„Mi, a Kotkoda őrs tagjai a Művelődési Központban játékvárat építettünk soksok dobozból. Két kaput és nyolc ablakot vágtunk rajta. Téglasorokat és díszítéseket festettünk rá. Külön megrajzoltuk a nyolcvan cm-es Kotkodát, ezt a kapu mellé tűztük. Királyfinak, udvarhölgynek, szakácsnak, udvari bolondnak, szobalánynak, írnoknak öltöztünk fel. Nagy volt a csodálkozás az utcán, amikor a várat átvittük az iskolába! A várkapitány vitte a zászlót a kapu előtt. A zsűri előtt kiléptünk a várból. Meg is nyertük a versenyt. Őrsünk nagyon boldog volt ezen a napon!"
Bihari Réka
1. számú Általános Iskola,
8840 Csurgó.

„A forrói 660. számú Rákóczi Ferenc úttörőcsapat örömmel értesít arról a farsangi karneválról, melyet iskolánk új sportcsarnokában rendeztünk meg. A bált a karnevál hercege és hercegnője nyitotta meg. Az egész udvartartás — bohócok, udvaroncok és udvarhölgyek — színes tarka ruhákban kísérte őket. Legötletesebb jelmezeink közül néhány: pólyásbaba, szaloncukor, gitár, négercsók. A zsűri első díját, a csoportos jelmezek közül, az »Isaura és társai« jelmez kapta."
Forrói Zsuzsa az úttörőtanács titkára, 3849 Forró, Fő út 131.

„Nagy sikere volt az elmúlt farsangon, amikor István király jelmezébe öltöztem. Egy rövidke részt elmondtam az »István, a király« című darabból és magnóról zenét is hallhatott hozzá a közönség. Azután a »koronázási ékszerek« az iskola vitrinjében kiállításra kerültek. Így azok is fogalmat alkothattak a koronázási jelvényekről, akik még nem jártak a Nemzeti Múzeumban. A jelmezt anyu, apu és én készítettük a koronázási jelvényeket ábrázoló kiadványok alapján. A korona kartonpapír, tapéta, filctollszár, üvegopál és műanyag gyöngy, lánc, plexi és kabátgomb felhasználásával készült. A jogarhoz kellett tapéta, similabda, műanyag cső, karácsonyfadísz, óralánc és flakonkupak. Az országalma tapéta, fa, gumilabda összetételű. A labdát gipsszel kitöltöttük és befestettük. Az igazi koronázási ékszereket csak a farsang után láttam a Nemzeti Múzeumban.
Mézes László 4090 Polgár,
Kodály Z. u. 1.

Ötlet tehát adódik bőven, csak türelemmel meg is kell valósítani azokat. Erről jut eszembe, nekem is van két ötletem. Az első: még javában dúl a tél, takarékoskodjunk az energiával. Ha megírjátok ötleteiteket, ti hogyan segítitek WALAKI-t fáradságos munkájában, jutalmul ilyen matricákat küldünk. (Bélyeggel ellátott üres borítékot is tegyetek a levelekbe.) A második: a farsangon ti is lehettek WALAKI-k, a matricáról vehetitek a mintát.
Továbbra is várjuk leveleiteket. Szeretettel üdvözöl benneteket a szerkesztőség nevében, barátotok:

Dobos Dorka

Köszöntjük a 30 éves CIMEA-t!

A rajzokat készítették:
Gordana Ignjatovic, 13 éves: Baráti találka
Szabó Erika—Odrobina Márta, 14 évesek: Boldogság
Chiriloiu Bianca, 9 éves: Boldog gyerekkor

Öreg néni, öreg bácsi (a novemberi gazdasági udvar gazdái)

A néni és a bácsi figuráját gondosan vágjátok körül. A nénihez tartozik a lila fejkendő, a zöld vállkendő, a kezébe adható söprű vagy fakanál. A bácsinak van ködmöne, kucsmája és ásó a kezébe. A kucsmát, a fejkendőt hajtsátok félbe és a pöttyös nyelvecskékkel ragasszátok össze. A ködmön nyelvecskéit csak hajtsátok be, hogy fel- és levehető legyen. A néni kendőjét a törésvonalon behajtva illesszétek a vállára. Hogy meg tudjanak állni, a mintarajz szerint vágjátok fel a lábfejüket, és dugjátok közé a zöld támasztékot.

A kutya tappancsait és farkát hajtsátok előre, a hátát a jelzés szerint ragasszátok össze. A cica a farkára támaszkodva ül.

Aki elkészítette a novemberi kivágós gazdasági udvarát, az most hozzáteheti a ház gazdáját és gazdaasszonyát.

FEBRUÁRI FEJTÖRŐ

Keresztrejtvény

Vízszintes: 2. Szaktárs rövidítve. **6.** Hajítok. **10.** IA, **11.** Nem használ. **13.** Tolsztoj orosz író keresztneve (Lev). **14.** Tieid közepe. **16.** Nem erre. **17.** Sok szakács... a levest. **18.** Hajítás. **20.** Névelő. **21.** Kis zenedarab. **23.** Névelővel aratószerszám. **25.** Igaz. **26.** Vászonanyag. **27.** Község neve. **28.** Jó tanuló kapja.

Függőleges: 1. Párharc régiesen. **2.** Útkereszteződésben van. **3.** Zár belsejében. **4.** Menyasszony. **5.** ...berek. **6.** Vastag falap. **7.** Védő. **8.** Buzdít. **9.** Alapos, nagy mennyiségű. **12.** Csinál. **15.** Mutatószó. **19.** Földmunka-szerszám. **21.** Táplálkozó. **22.** Nem álló. **24.** AS.

A színes négyzetekbe kerülő betűket olvassátok össze. Ezt kell a keresztrejtvényből beküldeni. (O = Ó)

Kialakul

Találd ki a szavak hiányzó részét, majd olvasd össze az így kapott betűket.

K	É	R	D	Ő	•	•	•
V	É	D	E	L	•	•	•
•	•	•	Z	Ü	L	É	K
F	E	L	L	Á	•	•	•
T	É	L	I	C	I	P	•

Rakd a helyére!

Válaszolj a kérdésekre; a válaszok betűit tedd a számok sorrendjébe, és olvasd össze, mit kaptál!

puskás ember

12	2	4	7	6	3

tapad

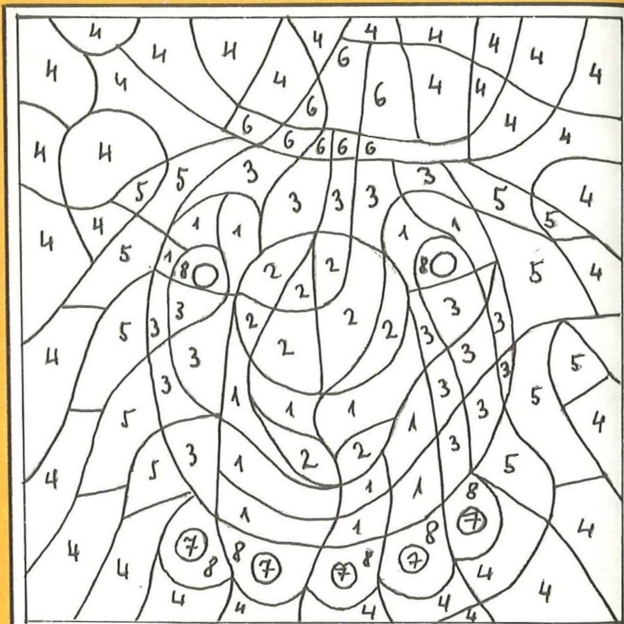
14	5	1	13	11

teljesen tele

11	10	8	9	1

Színező

Színezd ki a rajz mezőit a számozás szerint: 1 — fehér, 2 — vörös, 3 — narancs, 4 — fekete, 5 — barna, 6 — élénkzöld, 7 — sárga, 8 — kék. Az eredmény? Írd meg!

A fejtörők megfejtését február 26-ig juttassátok el nyílt levelezőlapon szerkesztőségünkbe. Cím: 1502 Budapest, Postafiók 100.

A novemberi fejtörők megfejtése:

Keresztrejtvény: Okosan oszd be az idődet.

Számolgató: akármilyen számot választasz, az első eredmény 1987, a második 1917. A különbség 70: a nagy októberi szocialista forradalom 70. évfordulója.

Pótold: testedzés.

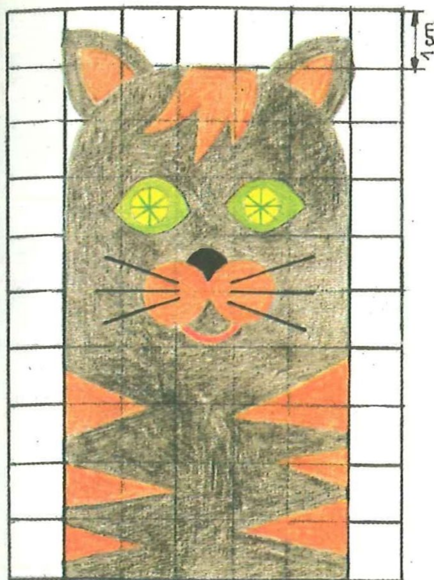
Összerakó: úszás, futás, ugrás.

A novemberi fejtörők helyes megfejtéséért 50,— Ft-os könyvutalványt nyertek:

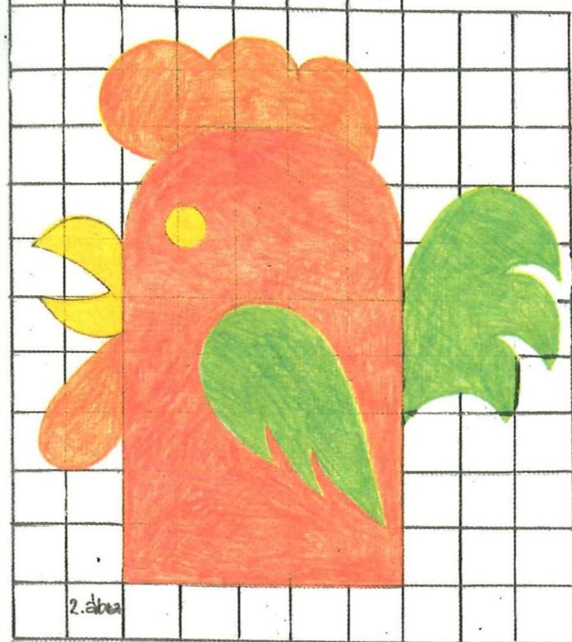
Bíró Tünde, Cserne Gabriella, Hüber Csilla, Kóczián Tímea, Kovács Emese Budapest; **Bíró Tünde** Abony; **Antal Károly** Battonya; **Püski László** Békés; **Vig Mariann** Békéscsaba; **Németh Ildikó** Bogyiszló; **Kőrösi Norbert** Bükkszentkereszt; **Széchenyi Mónika** Darnózseli; **Daku Györgyi, Pósa Gergely** Debrecen; **Szeder Gábor** Dunaújváros; **Csernátony Zsófia, Németh István** Esztergom; **Nagyváradi Tamás** Fót; **Pesti Krisztián** Gyál; **Hegymegi Péter** Hatvan; **Stark Gábor, Balázs Krisztián, Tolnai Zsolt** Kaposvár; **Paizs Piroska** Kisunyom; **Vas Zsuzsanna** Komló; **Vass Ildikó** Kunszentmiklós; **Pályi Zoltán** Mezőtúr; **Márton Zsolt** Miskolc; **Windisch Zoltán** Mór; **Görög Henriett** Nagyvázsony; **Faragó Judit** és **Krisztina** Ostoros; **Lengyel Gergő** Örkény; **Szabó József** Patak; **Zéliti Viktória** Pécs; **Sári Benjámin** Sajólászfalva; **Bárnai Éva** Salgótarján; **Novák Zita** Sárospatak; **Vallyon Gergő** Szandoszőlős; **Csúri Ágnes** Szeged; **Zsiros Anita** Szécsény; **Horváth Ildikó** Szil; **Tóth Ildikó** Szolnok; **Németh Gabriella** Szombathely; **Kelemen Krisztina** Tatabánya; **Csúz Anikó** Tiszakécske; **Straubinger Zsanett** Tolna; **Varga Erika** Trizs; **Négyesi Gabriella** Túrkeve; **Lengyel testvérek** Újcsalános; **Virányi Viktória** Vác.

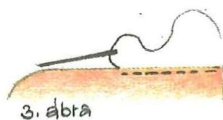
VARÁZSKEZEK

Ujjbábok

1. ábra

2. ábra

3. ábra

4. ábra

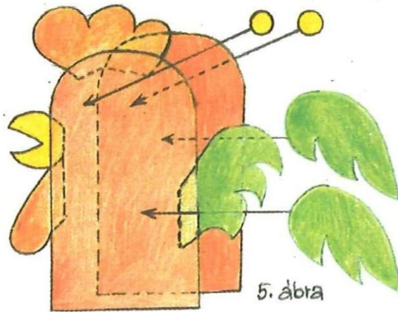

1./a ábra

1./b ábra

1./c ábra

2./A ábra

2./b ábra

5. ábra

Az egyik legegyszerűbb bábtípus elkészítésére szeretnélek megtanítani benneteket. Ezekkel a bábokkal kellékek és bábszínház nélkül is jót lehet játszani.

A figurákat két típusra osztottam: az 1. csoportban az elölnézetben, a 2. csoportban az oldalnézetben jellemző fejű állatokat láthatod. A figurák alapja mindkét esetben ugyanaz a forma: a 4. ábra. Az összeállításuk is azonos; ezt az 5. ábra mutatja. Az alapformákból két darabot kivágtok, összeillesztitek, és a megfelelő helyeken közéteszitek a füleket, csőröket, farkakat stb. (Esetleg oda is ragaszthatjátok, hogy varrás közben el ne csússzon!) Végül az egészet apró öltésekkel varrjátok össze (3. ábra). Ha ezzel elkészültetek, ragasszátok (rajzoljátok, varrjátok) fel az arcokat: száj, szem, pofa bajusz stb.... Tetszés szerint szalaggal, gyönggyel stb. díszíthetitek.

A bábok méretét a négyzetrács segítségével könnyen meghatározhatjátok: 5 cm, 9 cm. Ebbe a mutató- és középső ujjatok fér bele. Az ügyesebbek, kisebb 4 cm-es, 7 cm-es egyujjas báb készítésére is vállalkozhatnak. Ám mivel az kisebb, nehezebb is elkészíteni.

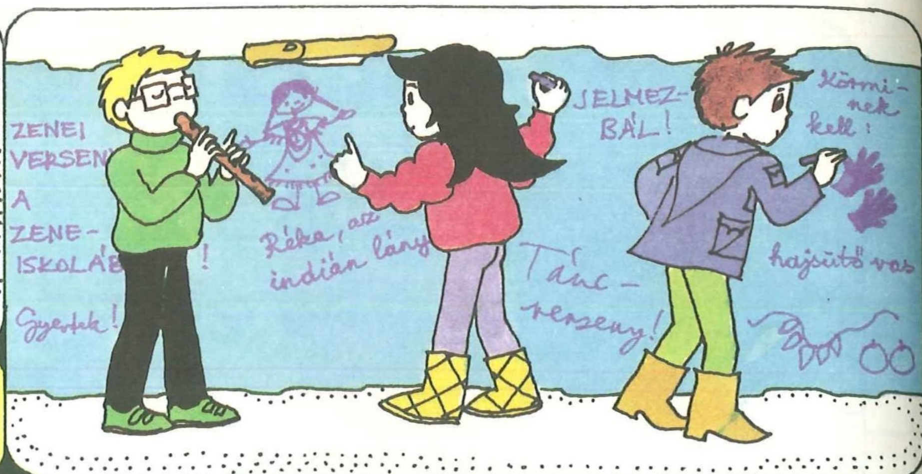
Anyagának filcet (nem foszló szövetet) ajánlok! Jó munkát, jó szórakozást!

Szabó M. Katalin

Ára: 6,— Ft

A KÉK KERÍTÉS

Van valahol egy kék kerítés, amelyik szereti, ha rajzolnak rá...

– Gyere, Bence, kezdődik a jelmezbál! Táncverseny is lesz! Mi akarjuk megnyerni! – mondta Réka. – Én máshová sietek – felelte Bence. – Furulyaversenyre. Bizony!

Két óra múlva újra összetalálkoztak. – Nem nyertem – mondta búsan Bence. – Mi sem ... – nyögte Körmi. – Mindennek vége! De mit keresnek itt a többiek?

– Képzeljétek, elromlott a magnó. Vége a jelmezbálnak. Pedig úgy táncolnánk még! – Akkor táncoljatok itt! – kiáltotta Bence, és megfújta a furulyáját...

Marék Veronika